

TRỒNG NHÂN THIỆN ĐƯỢC QUẢ THIỆN

Tập 21

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 6 năm 1997

Địa điểm: Thư viện Phật giáo Hoa Tạng Cảnh Mỹ Đài Bắc

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Các vị đồng tu, hôm nay chúng ta vẫn tiếp tục trả lời thư của nhiều đồng tu gửi đến, trong thư nêu ra một số vấn đề. Những vấn đề này, tôi tin rằng có rất nhiều đều là một số vấn đề chung của mọi người trong cuộc sống, trong việc học Phật. Câu hỏi thứ nhất là: “Người thời nay học Phật, thường học đến mức tẩu hỏa nhập ma, tinh thần bất thường, phải đối trị và phòng tránh như thế nào?”

Vấn đề này quả thật là một vấn đề rất nghiêm trọng. Ở Đài Loan, ở hải ngoại, hầu như nơi nào chúng ta đi đến cũng đều nhìn thấy, nghe thấy thì lại càng nhiều hơn. Dường như những năm gần đây, loại hiện tượng khác thường này càng ngày càng nhiều, điều này nhất định không phải là một hiện tượng tốt, vì sao lại sinh ra loại hiện tượng này? Chúng ta phải đi sâu vào để tìm cầu nguyên nhân của nó. Nói một cách thông thường, những người này học Phật hết lòng hơn, dụng công hơn người bình thường; hay nói cách khác, không hết lòng, không dụng công thì sẽ không tẩu hỏa nhập ma. Như vậy, thật sự dụng công, hết lòng thì nhất định sẽ tẩu hỏa nhập ma sao? Thật ra cũng không phải như vậy, tẩu hỏa nhập ma có nguyên nhân của nó. Nhân tố thứ nhất là ma nhập vào thân họ, đúng như trong kinh Lăng-nghiêm giảng về “năm mươi loại ám ma”, đây là ma nhập vào thân người. Xem ý niệm của những loại ma này, nó là ý thiện, hay là ý ác. Có một số là ý thiện, hiển thị ra các loại công năng đặc biệt, giúp người khác trị bệnh, cũng có thể nói một ít Phật pháp dễ hiểu, loại này là khuyến người dứt ác hành thiện, đây là ý thiện, mượn thân người làm một ít việc tốt. Ngoài ra còn có một loại là ý ác, vậy thì tương đối đáng sợ. Ngôn hành, cử chỉ, tư tưởng của họ đều khác thường, hoàn toàn không thể tương ứng với kinh giáo, ma nhập thân, họ cũng có một số công năng khác thường, đây là một loại nhân tố.

Nhân tố thứ hai là phiền não, tập khí từ vô thủy kiếp đến nay quá nặng, tuy họ hết lòng tu học, nhưng lại vô cùng cố chấp thành kiến của chính mình, trong đó đặc biệt là thích thần thông, thích cảm ứng, trong ngoài giao cảm, rất dễ phát sinh những sự việc này. Sau khi phát sinh thì tương đối khó khăn, muốn bảo ma rời khỏi, khôi phục bình thường là một việc không hề dễ dàng. Do đó, sự việc này chúng ta nhất định phải biết đề phòng. Đề phòng như thế nào? Nhất định phải y

theo lý luận, phương pháp tu hành được nói trong kinh điển. Trong khi tu hành ắt có cảnh giới, cảnh giới hiện tiền thì nhất định không được tác ý, tác ý còn không được, vậy làm sao có thể tham trước? Hễ tham trước cảnh giới, ma sự liền phát sinh. Cho nên Phật ở trong kinh, đặc biệt là kinh Đại thừa thường dạy bảo chúng ta, loại cảnh giới này hiện tiền, dạy chúng ta đừng để ý đến nó. Trong kinh Lăng-nghiêm giảng rất nhiều, cảnh giới hiện tiền, nếu bạn không để ý, vậy đây là cảnh giới tốt; nếu bạn vừa để ý, bạn liền mắc lừa ma, vậy thì không phải là cảnh giới tốt. Cho dù không phải yêu ma quỷ quái nào đến gây phiền phức cho bạn, đến nhập vào thân bạn, nhưng nếu bạn chấp trước tác ý, vậy tâm thanh tịnh của bạn đã bị phá hoại.

Qua đây có thể biết, chư Phật Bồ-tát có năng lực này, vì sao không thường thị hiện trước mặt người tu hành? Bạn nói người tu hành thông thường, đâu có người nào không muốn thấy Phật? Đâu có người nào không muốn thấy Bồ-tát? Vì sao Phật Bồ-tát luôn không hiện thân, ngay cả nằm mộng cũng không mộng thấy, nguyên nhân ở đâu? Phật Bồ-tát biết rõ, [nếu thích hợp] thì đã hiện thân cho bạn thấy, bạn thấy trong kinh Lăng-nghiêm chẳng phải nói: “Nhớ Phật niệm Phật, hiện tiền tương lai, nhất định thấy Phật”, hiện tiền là hiện tại. Nhất định thấy Phật, vì sao Phật không đến? Bạn cần phải hiểu, nếu Phật thật sự hiện thân thì sẽ phá hoại toàn bộ đạo tâm của bạn; hay nói cách khác, bạn vẫn không tiếp nhận nổi! Khi nào hiện thân, có hai thời tiết nhân duyên. Thứ nhất là lúc bạn mới học Phật, hoặc thấy Phật, thấy Bồ-tát, hoặc thấy hiện tiền, hoặc thấy trong định, hoặc thấy trong mộng, thỉnh thoảng thấy một, hai lần. Hoặc là đủ loại tướng lành, người được mùi hương lạ, nhìn thấy phóng quang. Đây là gì? Là giúp bạn khởi tín, đối với việc này bạn đã có lòng tin, về sau không còn thấy nữa, liền không thấy được nữa.

Vì vậy từng có một vị đồng tu đến hỏi tôi: “Khi mới học Phật thường nhìn thấy những tướng lành này, tu hành niệm Phật đã nhiều năm như vậy, mười mấy năm rồi, ngay cả bóng dáng cũng không còn.” Họ hỏi tôi: “Đây có phải là thoái lui rồi không?” Tôi liền nói với họ: “Bạn không có thoái lui, nếu lúc bạn thường nhìn thấy những tướng này, đó chính là yêu ma quỷ quái, vậy thì không phải do Phật thị hiện.” Trong nhân duyên nào thì Phật có thể hiện ra cho bạn thấy? Đến khi định lực của bạn thành tựu, bạn sẽ nhìn thấy. Lúc đó thấy như không thấy, tuy nhìn thấy Phật Bồ-tát, nhìn thấy đủ loại tướng lành nhưng trong tâm như như bất động, quyết định không có phân biệt, không có chấp trước, trong lúc này Phật hiện tướng, lúc này hiện tướng là khảo nghiệm công phu của bạn. Nếu bạn không có năng lực, vừa nhìn thấy Phật thì trong tâm sanh hoan hỷ, “tôi nhìn thấy Phật rồi!” Vậy thì Phật chính là đã phá hoại công phu của bạn, cho nên không thể hiện tiền, lòng từ bi của Phật đối với chúng sanh đã đến cực điểm. Cho nên nhiếp hóa

nhất định phải biết thời tiết nhân duyên, vào lúc nào nên hiện thân, thời tiết nhân duyên vô cùng quan trọng.

Một lần khác, Phật nhất định hiện thân, là vào lúc bạn mạng chung. Người niệm Phật chúng ta, Phật nhất định đến tiếp dẫn. Cho nên thông thường nhìn thấy tướng lành nên ở trong ba loại thời kỳ này, nếu bình thường luôn nhìn thấy thì nhất định không phải việc tốt. Lúc luôn nhìn thấy, vậy bạn phải có sự cảnh giác cao độ, đó là ma đến lừa bạn. Hễ tham trước thì liền mắc lừa, liền biến thành tẩu hỏa nhập ma. Đây là điều chúng ta cần phải đề phòng, ngăn ngừa, quan trọng nhất là không cầu thần thông, không cầu cảm ứng, ngay cả loại ý niệm này cũng không có, vậy bạn không dễ bị nhiễm ma. Phàm là nhiễm ma đều là do ưa thích thần thông, ưa thích cảm ứng, ưa thích làm những việc này, đây là điều chúng ta phải hiểu rõ. Vấn đề thứ hai: “Làm thế nào tiêu tai miễn nạn?”

Đây là một vấn đề lớn vô cùng phổ biến. Tai nạn, hết thảy chúng sanh đều sợ hãi, đều kinh sợ. Bạn đã không muốn gặp tai nạn, muốn tránh khỏi tai nạn thì bạn phải biết được tai nạn từ đâu mà đến? Chúng loại của tai nạn rất nhiều, trong kinh giảng cho chúng ta: “Đại tam tai, tiểu tam tai”, đây là do cộng nghiệp của chúng sanh chiêu cảm. Tuy có cộng nghiệp, nhưng Phật đã giảng cho chúng ta, chúng ta còn có biệt nghiệp, tức là trong cộng nghiệp có bất cộng nghiệp. Cho nên khi tai nạn lớn giáng đến, vẫn còn có một số người được may mắn thoát khỏi, những người ấy không cùng cộng nghiệp với mọi người. Nếu đầy đủ cộng nghiệp thì tai nạn này không có cách gì tránh khỏi.

Hôm nay mọi người nêu ra vấn đề này, đặc biệt rất nghiêm túc! Ngày nay chúng ta nhìn xem, hoàn cảnh xung quanh, môi trường sinh hoạt của chúng ta, xã hội hiện nay, cho đến nhìn cả thế giới, các quốc gia, thành phố, khu vực, hết thảy đại chúng ở đó đang tạo nghiệp gì. Phật pháp giảng: “Thân tạo giết, trộm, dâm”, các bạn nghĩ xem có đúng không? Không những đang tạo, mà còn có người khuyến khích bạn tạo, tạo với tốc độ nhanh hơn, đó là những gì? Truyền hình đang khuyến khích bạn, phát thanh đang khuyến khích bạn, tất cả mọi phương tiện truyền thông đều đang khuyến khích bạn. Quảng cáo dán bên ngoài, đủ mẫu mã, bạn quan sát kỹ nội dung, đều là giết, trộm, dâm, dối. Thân tạo ba loại nghiệp ác này, miệng nói dối, không nói lời chân thật. Nói dối chiêu, ly gián chia rẽ. Nói thô ác, lời nói thô lỗ. Nói thêu dệt, lời ngon tiếng ngọt, khiến người ta làm giết, trộm, dâm, dối. Trong ý đầy đủ tham, sân, si, mạn. Hiện nay trong xã hội phổ biến đều là như vậy, bạn tìm được một người tu thập thiện nghiệp, người ta đều mắng họ: “Bạn không hợp trào lưu.” Dường như làm thập ác nghiệp mới là đúng, bạn xem khắp thế gian có ai không làm, mọi người đều làm, vì sao ta không làm, như

vậy sao được! Người trong khắp thế gian đều đang tạo thập ác nghiệp, vậy thì tai nạn làm sao có thể tránh khỏi?

Phật giảng cho chúng ta về tam tai, tam tai từ đâu đến? Tham dục chiêu cảm thủy tai. Trong kinh Lăng-nghiêm giảng rất rõ ràng, muốn ăn đồ ngon, lúc khởi lòng tham thì chảy nước miếng, tham là nước. Sân giận là lửa, con người vừa nổi nóng thì mặt đỏ bừng, sân giận là lửa. Ngu si là gió. Cho nên bạn phải biết được, đại tam tai nước lửa gió là cảnh giới do tham sân si biến hiện ra, thật sự là cảnh chuyển theo tâm, Phật nói không sai. Đáng tiếc người thế gian ngày nay không tin, mê tín khoa học, luôn cho rằng hoàn cảnh tự nhiên không có quan hệ với tư tưởng hành vi của một người, đây là cách nhìn của nhà khoa học. Người thế gian ngày nay mê tín khoa học, Phật không nói như vậy, Phật nói: “Hoàn cảnh tự nhiên là do tâm mình biến hiện ra”, “chỉ do tâm hiện, chỉ do thức biến”, cảnh giới này của tâm tánh biến hiện ra là vô cùng viên mãn - pháp giới nhất chân. Trong pháp giới nhất chân, bạn khởi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, vậy mới đem pháp giới nhất chân biến thành mười pháp giới.

Mười pháp giới y chánh trang nghiêm đều là chỉ do thức biến. Mấy ngày nay trên báo đăng về “El Niño”, sau khi chúng ta xem rồi, thật sự cảm thấy kinh hãi. Hiện tượng El Niño này, hiện tượng này nói điều gì? Nhiệt độ của nước biển tăng lên. Những năm gần đây các nhà khoa học đang thăm dò đo đạc, đại khái nhiệt độ nước biển tăng 2 độ, nhiệt độ nước biển không hạ xuống, năm nào cũng tăng lên, đây là chứng minh lòng tham của người thế gian chúng ta đang tăng trưởng. Núi băng ở eo biển Bering đã tan chảy, núi băng mấy nghìn năm, mấy vạn năm, từ trước đến nay chưa từng lay động, hiện nay núi băng đã nứt ra, tan chảy rồi. Nếu núi băng tan chảy, nước biển nhất định dâng lên, đây là điều mọi người đều biết được. Núi băng ở hai cực Nam Bắc, nếu hoàn toàn tan chảy, vậy nước biển sẽ dâng lên mấy mét; hay nói cách khác, ngày nay mở bản đồ thế giới ra, các khu vực ven biển đều sẽ bị ngập. Vì sao nó sẽ tan chảy? Đương nhiên là nhiệt độ tăng lên, nhiệt độ không ngừng tăng lên, bởi vì mức độ tăng lên của nhiệt độ năm nay quá lớn rồi, đã gây ra nỗi khiếp sợ, nhà khoa học rất lo lắng, rất sợ hãi.

Họ căn cứ theo cách nói của khoa học - hiệu ứng nhà kính, chính là ô nhiễm làm gia tăng nhiệt độ trong tầng khí quyển quá nhiều, tạo thành hiện tượng này. Nhiệt độ nước biển vừa phát sinh biến đổi, khí hậu của cả thế giới đều thay đổi, đều khác thường. Đây là hai năm nay, chúng ta nhận biết rất rõ ràng, khí hậu thế giới khác thường! Nhà khoa học kêu gọi làm sao để làm tốt công tác bảo vệ môi trường, trên thực tế bảo vệ môi trường là trị ngọn, lòng người là trị gốc. Điều

quan trọng nhất để thật sự cứu vãn môi trường của chúng ta, là con người phải giảm thấp tham sân si mạn, đây mới là phương pháp trị gốc. Trị cả ngọn lẫn gốc mới có thể đạt được hiệu quả, không hiểu được đạo trị gốc, trị ngọn sẽ không thể sinh ra hiệu quả, vậy thì phiền phức lớn rồi. Chúng ta ở trên báo chí xem thấy nhà khoa học đưa ra cảnh báo, nếu trong bầu khí quyển, những ô nhiễm quang hóa này đạt đến điểm bão hòa, không thể chịu tải nổi nữa, nó nhất định sẽ rơi xuống mặt đất, rơi xuống mặt đất, thứ này là kịch độc, không những tất cả động vật không thể sinh tồn, ngay cả thực vật cũng không thể sinh tồn, tai nạn này là không có cách nào tránh khỏi.

Ô nhiễm này là tạo thành như thế nào? Khí thải do máy bay thải ra, khí thải do ô tô xe cộ thải ra, khí thải do nhà máy thải ra, tích tụ trong bầu khí quyển, tạo thành sự phá hoại tầng ozon, đây là do con người gây ra. Hay nói cách khác, khoa học kỹ thuật phát triển, điều chúng ta có được là một chút tiện lợi, tiện lợi trong hưởng thụ ăn, mặc, ở, đi lại, thế nhưng bạn nhất định phải trả một cái giá vô cùng trầm trọng. Cái giá đó là sự hủy diệt toàn thể, cái giá này quá lớn rồi! Chúng ta đạt được một chút hưởng thụ này, thật sự gọi là được chẳng bù mất. Người xưa Trung Quốc chúng ta không làm việc này, người Trung Quốc thông minh, hiện nay người trên thế giới đều thừa nhận. Trung Quốc nói đến khoa học kỹ thuật, từ 2.500 năm trước đã bắt đầu rồi. Quý vị đều biết, la bàn trên thế giới là do người Trung Quốc phát minh, thuốc súng là do người Trung Quốc phát minh. Ở thời đại Vương Mãng triều Hán, người Trung Quốc đã thử nghiệm chế tạo tàu lượn trên không, Gia Cát Lượng dùng trâu gỗ ngựa máy để vận chuyển cơ giới hóa, không phải không có khoa học kỹ thuật, mà là có khoa học kỹ thuật. Có khoa học kỹ thuật vì sao không phát triển? Không những không phát triển, về sau còn khiến những thứ này bị thất truyền. Nguyên nhân là gì? Tuyệt đối không phải những người thông minh này tâm lượng nhỏ, không phải đâu! Họ có quan niệm đạo đức, họ biết nếu khoa học kỹ thuật không ngừng phát triển, khoa học kỹ thuật phương Tây đến ngày nay chẳng qua mới 200 năm, sự phát triển trong 200 năm đã khiến thế giới bị tiêu diệt, bị hủy diệt. Nếu Trung Quốc từ 2.000 năm trước đã phát triển khoa học kỹ thuật, thế giới này đã sớm không còn nữa rồi. Bạn mới biết được trí tuệ của người Trung Quốc, từ bi của người Trung Quốc, người Trung Quốc muốn chịu trách nhiệm đối với lịch sử, đối với đời sau.

Einstein chưa từng đọc qua sách Trung Quốc, chưa từng tiếp nhận giáo dục Trung Quốc, nếu tiếp nhận qua giáo dục của cổ thánh tiên hiền Trung Quốc thì ông hiểu được lý luận của bom nguyên tử, chắc chắn không công bố, chắc chắn sẽ không làm thứ này. Sau khi chế tạo thứ này ra, làm gì có chuyện không phổ biến! Làm sao giấu diếm được người khác! Ban đầu là 50 năm trước, nước Mỹ

độc quyền, tiếp theo Liên Xô học được rồi, hiện tại có năng lực chế tạo bom nguyên tử đã có hơn 30 quốc gia. Trong thông tin truyền thông của nước Mỹ tiết lộ, tương lai một học sinh trung học, từ trong máy tính liền học được cách chế tạo vũ khí hạt nhân; hay nói cách khác, qua thêm mấy năm khoa học kỹ thuật càng phát triển, kỹ thuật này bại lộ, mọi người đều biết chế tạo, vậy sao được chứ! Thế giới làm sao không bị hủy diệt, bạn còn tồn tại được bao lâu? Ngày nay nếu thật sự nói đến tiêu tai miễn nạn, tôi nói một câu thật thà, chính là điều cư sĩ Lý Bình Nam đã giảng: “Niệm Phật cầu sanh Tịnh độ.” Ở thế gian này, bạn phải nhìn thấu thế gian này, thế gian này không đáng để lưu luyến, thật sự làm được không tham sống, không sợ chết. Chúng ta cần phải đổi hoàn cảnh, cần phải đổi một thời không¹, nơi này không thể ở được nữa rồi, đây mới là tiêu tai miễn nạn triệt để. Trước mắt, thân này của chúng ta vẫn chưa rời khỏi thế gian này, vậy đoạn ác tu thiện, tích công lũy đức, niệm niệm nghĩ đến chúng sanh, nghĩ đến Phật pháp, không nên nghĩ đến lợi ích của chính mình. Bạn liền có thể miễn trừ tai nạn hiện tiền, miễn trừ vĩnh hằng, bạn quyết định cầu sanh Tịnh độ, chân tướng sự thật lý sự đều phải rõ ràng, đều phải tường tận. Vấn đề thứ ba, họ hỏi: “Từ trước đến nay chưa từng nhìn thấy thế giới Tây Phương Cực Lạc, làm sao biết là có hay không?”

Phật giảng kinh thuyết pháp cho chúng sanh là y theo tam lượng, Pháp tướng tông giảng rất rõ ràng. Loại thứ nhất là *hiện lượng*, hiện lượng là mắt bạn có thể nhìn thấy, chính tai bạn nghe được, đích thân bạn tiếp xúc được, Phật nói cái này, bạn tin hay không tin? Tin! Tôi nhìn thấy rồi, tôi nghe được rồi. Loại thứ hai là điều bạn không thể tiếp xúc được, Phật dùng *tỷ lượng*, tỷ lượng là suy luận, thí dụ bên ngoài bức tường chúng ta không nhìn thấy, thế nhưng nhìn thấy trên tường có khói bốc lên, chúng ta liền có thể suy luận, bên ngoài bức tường nhất định có người đang đốt lửa, bạn tin hay không tin? Tin. Suy luận, đây gọi là tỷ lượng, đây là điều bạn không tận mắt nhìn thấy, không tận mắt nhìn thấy người ta đang đốt lửa, chỉ nhìn thấy ở đó có khói bốc lên, bạn liền nghĩ đến phía dưới có người đang nhóm lửa, đây là phương pháp thứ hai.

Phương pháp thứ ba tỷ lượng cũng không sánh bằng, cũng không phải là bạn tận mắt nhìn thấy, thí dụ thế giới Tây Phương Cực Lạc, bạn không nhìn thấy, sáu căn không tiếp xúc được, so sánh cũng không so sánh ra được, Phật nói *thánh ngôn lượng*, bạn tin hay không tin Phật? Phật không nói lời giả dối, ngày nay chúng ta nói là lấy nhân cách để bảo đảm, Phật không lừa bạn, điều Phật nói chúng ta liền tin. Nếu điều Phật nói cũng không tin, vậy thì không còn cách nào nữa. Hay nói cách khác, bạn không có duyên với thế giới Tây Phương Cực Lạc.

¹ Thời không (時空): Chính là thời gian và không gian.

Thật ra nếu bạn thật sự có duyên với thế giới Tây Phương Cực Lạc, bạn thật sự sẽ nhìn thấy Phật Bồ-tát, sẽ nhìn thấy thế giới Tây Phương Cực Lạc. Ở thời xưa, chúng ta xem thấy đại sư Huệ Viễn trong Truyện ký, cả đời ngài nhìn thấy thế giới Tây Phương Cực Lạc ba lần ở trong định, tình huống được nhìn thấy hoàn toàn giống với những gì giảng trong kinh Vô Lượng Thọ. Khi ngài lâm chung vắng sanh, lại nhìn thấy rồi, khi lần thứ tư hiện tiền, ngài nói với đại chúng: “Nhân duyên niệm Phật của tôi đã chín muồi, cảnh giới này tôi lại nhìn thấy rồi.” Lúc ngài nhìn thấy ba lần trước đây, không nói với bất kỳ người nào, đến lúc lâm chung mới nói: “Cảnh giới này, trước đây từng nhìn thấy ba lần”, nói rõ trạng huống của thế giới Tây Phương Cực Lạc, hoàn toàn tương ứng với điều được giảng trong kinh Vô Lượng Thọ, đây đều là thuộc về hiện tiền thấy Phật. Đại sư Huệ Viễn công đã nhìn thấy, những người tu hành qua các đời, các bậc đại đức tại gia hay xuất gia, trong định, trong mộng, hoặc hiện tiền, không phải là không có, là có! Cũng không phải số ít. Bạn không nhìn thấy, là bạn không có duyên phận. Bạn không có duyên phận là do bạn có chướng ngại. Sự việc này, những người thật sự học Phật thông thường như chúng ta, đối với Phật phải có lòng tin chắc thật, đối với những điều được giảng trong kinh điển, quyết định không hoài nghi, y theo lý luận, phương pháp, cảnh giới này mà tu học, đương nhiên có thành tựu. Vấn đề thứ tư là: “Người tại gia học Phật, làm sao không để người nhà chướng ngại?”

Nếu bạn học Phật đúng pháp, người nhà của bạn không những không chướng ngại, mà còn vô cùng hoan hỷ, đồng thời sẽ cùng bạn học Phật. Vì sao lại sinh ra chướng ngại? Bởi vì chính bạn học không đúng pháp, đã khởi lên xung đột với tư tưởng, kiến giải, thói quen sinh hoạt của họ, họ liền không thể tiếp nhận. Thế nào là không đúng pháp? Ví như nói hiếu dưỡng cha mẹ ở trong tam phước, bạn hiếu dưỡng cha mẹ, cha mẹ của bạn có phản đối không? Đâu có đạo lý này, anh chị em, bà con bạn bè của bạn có phản đối không? Phụng sự sư trưởng, tâm từ không giết, tu thập thiện nghiệp, sẽ có người phản đối không? Không có người nào! Đại khái người nhà phản đối đều là do bạn không có trí tuệ, không có phương tiện khéo léo, dẫn đến người nhà của bạn không hài lòng. Rõ ràng nhất, chúng ta nêu vài thí dụ, tâm cung kính đối với pháp sư vượt hơn đối với cha mẹ, cha mẹ bạn vừa nhìn thấy, trong lòng đương nhiên không vui. Tâm quý trọng đồng tham đạo hữu này, vượt qua đối đãi với anh chị em, đối đãi người nhà, anh chị em của bạn nhìn thấy tình hình này, đối đãi với người bên ngoài thân thiết như vậy, đối với cốt nhục trong nhà mình lại xa lạ như thế, điều này sai rồi.

Về phương diện ăn uống, người nhà ăn thịt, bạn ăn chay, hằng ngày phê bình họ: “Các người tạo tác tội nghiệp, tương lai phải trả nợ, phải thọ báo.” Họ

làm sao có thể tiếp nhận? Bạn không có phương tiện khéo léo, sai lầm quá lớn! Phật dạy chúng ta, học Phật phải bắt đầu từ hiếu thuận cha mẹ, phụng sự sư trưởng, bạn phải làm một tấm gương tốt cho người trong nhà, con hiếu cháu hiền. Đạo tràng của Phật là một trường học, ở trong trường học, ở trong đạo tràng, chúng ta học kính, học chân thành, học cung kính, chúng ta chân thành, cung kính đối với Phật Bồ-tát, phải đem một phần chân thành, cung kính này đối với người nhà của bạn, đối với đại chúng trong xã hội. Không phải chân thành, cung kính của ta chỉ đối với Phật Bồ-tát, chỉ đối với người xuất gia, đồng tham đạo hữu, còn đại chúng trong xã hội có thể không để ý đến họ, vậy bạn học Phật gì!

Học để ứng dụng, ứng dụng ở chỗ nào? Ứng dụng trong đời sống, ứng dụng trong xã hội, đây gọi là học Phật. Người thật sự học Phật, không có ai không tôn kính, không có ai không tán thán. Ngày nay bạn học Phật, khiến người nhà của bạn đều không hài lòng, thử hỏi xem, bà con lối xóm của bạn nhìn thấy dáng vẻ này của bạn thì còn ai dám học Phật? Bạn không hiếu thuận cha mẹ, không kính trọng anh chị em, người khác nhìn thấy rồi đều sẽ khuyên con cái của họ: “Tuyệt đối không được học Phật, học Phật, bạn xem! Liền biến thành dáng vẻ như người ấy.” Hay nói cách khác, loại học Phật này của bạn là làm bại hoại cửa Phật, phá hoại hình tượng của Phật pháp, bạn còn tự mình cho rằng công đức rất lớn, còn cho rằng người khác nghiệp chướng rất sâu, thật ra người khác không có nghiệp chướng, nghiệp chướng của chính bạn quá sâu. Đây là không hiểu được giáo lý, không hiểu được giáo nghĩa, không hiểu được nghĩa chân thật của lời Phật dạy trong kinh, hy vọng mọi người tỉ mỉ thể hội đạo lý trong kinh luận, tỉ mỉ nghiên cứu lời giáo huấn của Phật đối với chúng ta trong tất cả kinh điển, chúng ta phải đọc kỹ nghĩ sâu, đem nó thực hành trong đời sống, như vậy là đúng. Vấn đề tiếp theo: “Làm thế nào chuyển duyên ác thành duyên thiện?”

Điều này tốt! Ý nghĩa này tốt! Duyên ác từ đâu mà đến? Vì sao kết duyên ác với người khác, bạn phải hiểu rõ, sau đó tháo gỡ nút thắt này, duyên ác liền không còn nữa. Cho nên chuyển duyên ác thành duyên thiện, quan trọng nhất là lý trí, nhường nhịn, bố thí. Bạn có trí tuệ, bạn biết duyên ác không phải là thứ tốt, hơn nữa duyên ác nếu cứ kết xuống như vậy, không thể hóa giải, đời đời kiếp kiếp đôi bên báo thù lẫn nhau, không bao giờ chấm dứt, oan oan tương báo, loại báo thù này nhất định là lần sau tàn khốc hơn lần trước. Quý vị hãy xem Văn Xương Đế Quân Âm Chất Văn. Trước khi học Phật, tâm báo thù của Văn Xương Đế Quân rất mãnh liệt, nghiệp tạo tác rất nặng, đọa vào đường ác chịu khổ, về sau nghe được Phật pháp, ngài sám hối, mới biết mình sai rồi. Có trí tuệ thì sẽ hiểu rõ thông đạt chân tướng sự thật của nhân duyên quả báo, không còn tạo nghiệp ác nữa. Cho dù người khác hãm hại ta, ta cũng một bút xóa sạch, không còn tính

toán nữa. Vì sao họ tìm ta gây phiền phức? Nhất định là trong quá khứ ta có oán thù với họ, oan gia, oan oan tương báo! Hôm nay báo đến nơi ta, một bút xóa sạch. Ta không còn báo thù họ nữa, cho nên sự báo thù của họ, ta có thể nhẫn chịu, không những ta không có hành vi báo thù họ, ngay cả ý niệm báo thù họ cũng không có; ngược lại, chúng ta phải tán thán, hoan hỷ, cung kính, cúng dường cho họ. Vì sao phải hoan hỷ, tán thán, cung kính, cúng dường? Sự báo thù của họ đối với chúng ta, nợ thanh toán xong rồi, hơn nữa còn tiêu trừ tai nạn cho chúng ta. Bạn có thể quay đầu như vậy, họ đối với ta không những không có chỗ xấu, mà còn có chỗ tốt đối với ta, tiêu nghiệp chướng của ta, miễn trừ tai nạn của ta, ta từ chỗ này hồi tâm chuyển ý, nhất tâm hướng đạo, như vậy mới có thể chuyển duyên ác thành duyên thiện, đây là hạnh Bồ-tát. Điều người thật sự giác ngộ làm, chúng ta cần phải học tập.

Vấn đề dưới đây, họ hỏi: “Pháp sư, Phật pháp tốt đẹp như vậy, vĩ đại như vậy, viên mãn thù thắng như vậy, lẽ nào con nhất định phải đợi đến sau khi chết, đến thế giới Cực Lạc mới có thể hưởng thụ? Năm nay con 31 tuổi, nếu theo tình hình bình thường mà nói, con còn phải sống ở thế giới Ta-bà 40 năm nữa, lẽ nào 40 năm này con phải sống khổ sở như vậy sao?”

Sự việc này tôi không cần trả lời, quý vị tự mình nghĩ kỹ là được rồi. Thế giới Cực Lạc cực kỳ vui sướng, ít nhất không cần vì chuyện ăn mặc mà lo buồn. Ở thế gian này đời sống khổ biết bao, mỗi ngày bạn cần cù làm việc, kiếm được cái gì? Chỉ kiếm sống mà thôi. Thế giới Tây phương nghĩ áo được áo, nghĩ ăn được ăn, không cần tạo tác. Ở thế gian này thân thể phải chịu đủ loại giày vò, ăn uống không cẩn thận liền mắc bệnh, hơi bị một chút gió lạnh thì chỗ này đau chỗ kia đau. Nếu bạn thật sự thông minh, liền nhắm vào một điểm này, ta cũng phải mau chóng đến thế giới Cực Lạc, ta đi sớm một ngày thì bớt chịu tội một ngày, hưởng phước thêm một ngày. Bạn 31 tuổi, bạn còn bằng lòng ở đây chịu tội 40 năm, bạn không nghĩ đến thế giới Cực Lạc để hưởng thêm 40 năm phước, bạn đã hồ đồ đến tột cùng rồi. Chúng ta thật sự là công phu không đủ, đi không được, nếu có thể đi được, thì đâu có người nào không hy vọng đi sớm một ngày? Ai bằng lòng chịu khổ thêm một ngày ở thế gian? Đâu có loại đạo lý này! Đây không phải là một người thông minh, không phải là một người có trí tuệ.

Tôi nghĩ sự việc này, người đầu óc hơi điềm tĩnh một chút đều có thể nghĩ được rất rõ ràng. Hơn nữa, chúng ta xem Tịnh Độ Thánh Hiền Lục, Lịch Đại Vãng Sanh Truyện, trước đây cũng từng có đồng tu nêu ra vấn đề này hỏi tôi. Họ nói những điều được ghi chép trong các truyện ký này, hầu như có một nửa nghe được pháp môn niệm Phật, hết lòng tu học cầu sanh Tịnh độ, thời gian chẳng qua

chỉ hai, ba năm, đa số là ba năm. Họ nêu ra vấn đề này: “Lẽ nào thọ mạng của họ vừa đúng chỉ có ba năm sao? Sao niệm được ba năm họ liền vãng sanh?” Ta nghe được vấn đề này, đây là một vấn đề, thế nhưng chúng ta nghĩ thử thì không hẳn như vậy, đâu có trùng hợp như thế? Một người này niệm Phật ba năm đã vãng sanh, thỉnh thoảng gặp mấy người là có khả năng, nhiều người như vậy đều là niệm ba năm vãng sanh, ta cảm thấy điều này không có khả năng lắm. Vì sao lại có hiện tượng này? Họ ba năm công phu niệm thành rồi, họ vẫn còn thọ mạng nhưng không cần nữa. Đây là thật. Nếu ta niệm ba năm thành tựu rồi, thọ mạng của ta dài hơn nữa, ta cũng sẽ không cần nữa, vì sao không đi vãng sanh sớm một ngày? Vì sao không đi thành Phật sớm một ngày? Vì sao không đi thân cận A-di-đà Phật sớm một ngày, thân cận chư Phật Như Lai khắp mười phương? Ở nơi này, bạn rất muốn dụng công hết lòng đi tham học, hôm nay tham học vị pháp sư này, ngày mai tham học vị đại đức kia. Vị pháp sư, đại đức ấy cũng không sánh bằng A-di-đà Phật, vị pháp sư, đại đức ấy cũng không sánh bằng mười phương chư Phật? Sanh đến thế giới Tây Phương Cực Lạc, bạn liền có cơ duyên hằng ngày thân cận A-di-đà Phật, hằng ngày thân cận tất cả chư Phật khắp mười phương, Quán Âm, Thế Chí, Văn-thù, Phổ Hiền là bạn học, là đồng tham đạo hữu, thù thắng như vậy, vì sao bạn không đi? Bạn còn muốn ở lại thế gian này chịu khổ tạo tội, đâu có người ngu như vậy! Cho nên ba năm vãng sanh là công phu của họ thành tựu, giới hạn thấp nhất là họ được công phu thành phẩm. Được công phu thành phẩm, vãng sanh liền tự tại, muốn lúc nào đi thì lúc ấy đi, họ ở thế gian này không còn việc gì khác, không có gì đáng lưu luyến, không cần thiết lưu luyến, đương nhiên họ đi rồi.

Việc gì đáng để lưu luyến? Việc gì cần thiết phải lưu luyến? Hoằng pháp lợi sanh. Bạn đối với thế gian này vẫn còn duyên phận, vẫn còn có thể giúp đỡ một số người vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, vậy thì bạn không thể đi quá sớm, bạn đi quá sớm là bạn có lỗi với những người này. Cho nên chư Phật Bồ-tát trụ ở thế gian này, các ngài không phải nghiệp báo, các ngài là nguyện lực. Điều kiện của nguyện lực chính là hóa duyên, duyên phận giáo hóa chúng sanh. Duyên phận hết rồi, mọi người đối với các ngài đã nghe chán rồi, không còn muốn nghe những điều của các ngài, vậy các ngài đi ngay. Duyên phận chưa hết, vẫn còn có người muốn nghe, vẫn còn có người sau khi nghe rồi sẽ hết lòng tu hành, vậy thì nhất định phải trụ thế. Cho nên công phu niệm Phật đã thành tựu, có cần tiếp tục trụ thế hay không, nguyên nhân là ở chỗ này. Nếu không có hóa duyên, không có duyên phận độ hóa chúng sanh, vậy chắc chắn lập tức cầu sanh Tịnh độ, vãng sanh Tịnh độ càng sớm càng tốt. Qua đây có thể biết, người công phu thành tựu, tức là công phu thành phẩm, được nhất tâm bất loạn, họ lưu lại thế

gian, không phải tham cầu sự hưởng thụ của thế gian, không phải xem hiện tượng của thế gian, điều này không liên quan đến họ, họ đâu có đem những sự việc này để ở trong tâm? Hoàn toàn là vì giáo hóa chúng sanh. Cho nên việc này, quý vị phải suy nghĩ thật kỹ.

Tiếp theo họ hỏi pháp sư: “Con muốn cười sảng khoái không lo âu, muốn trải qua một đời sống hạnh phúc mỹ mãn, hy vọng có thể ngày càng có trí tuệ hơn, sống cuộc sống của chính mình. Hy vọng có thể ngày một từ bi hơn để đối đãi với bản thân cùng tất cả người và vật trong đời sống. Con hy vọng có thể sống trọn một đời giống như những gì đã nói ở trên, có thể như điều pháp sư nói, tự tự nhiên nhiên, không vương không bận, còn sống mà đến thế giới Cực Lạc hay chẳng?” Họ hỏi pháp sư: “Cách nghĩ này của con sai rồi sao?”

Cách nghĩ của bạn không thể nói là sai, cũng không thể hoàn toàn đúng. Hãy nghĩ kỹ xem, những lời tôi vừa giảng. Bạn đối với thế gian có thể chán lìa, đối với thế giới Cực Lạc có thể hướng về, đối với duyên thế gian có thể buông xuống, vậy bạn mới thật sự hạnh phúc vui vẻ. Bằng không mà nói thì hạnh phúc vui vẻ mỹ mãn chỉ là hữu danh vô thực, trong tâm bạn có lo buồn, có vương mắc, hạnh phúc của bạn từ đâu mà đến? Niềm vui của bạn từ đâu mà đến? Sự mỹ mãn của bạn từ đâu mà đến? Đây đều là sự thật. Trong cả đời người, thật sự vui vẻ hạnh phúc mỹ mãn, không vương không bận, sống mà vắng sanh, vậy tâm địa thanh tịnh, mây trần không nhiễm thì bạn mới có thể làm được; có tư hào ô nhiễm thì bạn liền không làm được. Cho nên muốn đạt đến mục đích này thì hãy đọc kinh, hiểu sâu nghĩa thú; thọ trì, y giáo phụng hành, vì người diễn nói, bạn mới có thể thật sự sống một đời hạnh phúc mỹ mãn. Tương lai vắng sanh thế giới Cực Lạc là đạt được hạnh phúc mỹ mãn rất ráo, cả đời này không luống uổng. Mấu chốt là nhất định phải nhìn thấu, nhất định phải buông xuống. Thời gian gần hết rồi, hôm nay chúng ta giảng đến đây thôi.